

„— Ще е рѳдна тазъ хубава зима,
вижъ балкана съ какъвъ е забунъ,
за туй приказка стара си има:
подъ дебелъ снягъ — дебелчъкъ самунъ!

Я го вижъ дѣдо Доню отъ Пунговци —
тазъ антика прехвърли стотъ —
но е тръгналъ пакъ нейде съ бастунчето,
я на черква, я кой знай кжде.

Какъ му викаше мойта унука —
по наука въ училище пръвъ —
съсъ читанката току гугука:
„дѣдо Йоцо“ не знамъ си какъвъ.

И забравихъ какво се разказува,
но запомнихъ отъ кой бѣ пѣвецъ —
отъ народния нашъ Иванъ Вазова,
дето бѣ следъ войнитѣ тждезъ...